

Disposició addicional quarta. *Bestretes d'ajudes vinculades a determinats préstecs per a la millora i modernització d'estructures agràries.*

En els termes municipals afectats per les inundacions, amb caràcter preferent, podrà efectuar-se el pagament anticipat de l'import total de les ajudes de minoració d'anualitats d'amortització del principal dels préstecs aollits al Reial Decret 613/2001, de 8 de juny, per a la millora i modernització de les estructures de producció de les explotacions agràries, d'aquells expedients de què es disposa de la corresponent certificació final de compliment de compromisos i realització d'inversions.

Disposició addicional quinta. *Convenis de Col·laboració per a la restauració de parcel·les agrícoles i despeses en explotacions ramaderes.*

El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, a càrrec de les seues disponibilitats pressupostàries, podrà subscriure amb les administracions públiques, autonòmiques i locals de les comunitats autònomes afectades per les inundacions, els convenis de col·laboració necessaris per a la identificació i el finançament de les actuacions necessàries per a la restauració d'aquelles parcel·les agrícoles que s'hagueren vist afectades en la seua estructura, així com per a pal·liar les despeses derivades dels trasllats i la manutenció del bestiar afectat per les inundacions.

Disposició final primera. *Facultats de desplegament.*

El Govern i els distints titulars dels Departaments Ministerials, en l'àmbit de les seues competències, dictaran les disposicions necessàries i establiran els terminis per a l'execució del que estableix este Reial Decret Llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial Decret Llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 13 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

(Este Reial Decret Llei es publica tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 95, de 20 d'abril de 2007.)

7865 *REIAL DECRET LLEI 4/2007, de 13 d'abril, pel qual es modifica el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol. («BOE» 90, de 14-4-2007.)*

L'últim incís de l'article 245.2 del Reglament del Domini Públic Hidràulic, aprovat pel Reial Decret 849/1986, d'11 d'abril, en la redacció donada pel Reial Decret 606/2003, de 23 de maig, disposava que la competència per a emetre les autoritzacions relatives a abocaments indirectes a aigües superficials correspon a l'òrgan autonòmic o local competent.

Este incís ha sigut declarat nul per la sentència de la Secció Quinta de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem, de 18 d'octubre del 2006. L'Alt Tribunal va considerar que l'atribució als ens locals d'una competència específica per mitjà d'una norma reglamentària conculcava el que disposen els articles 2.2, 7.1 i 25.3 de la

Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de Règim Local, segons els quals només per una norma legal cal determinar les competències municipals.

La declaració de nul·litat ha suposat, en concordança amb el que estableix l'article 245.2 del Reglament del Domini Públic Hidràulic, que la competència per a autoritzar els abocaments indirectes a aigües superficials passe a ser dels organismes de conca, i, per tant, el control del compliment de les condicions de la corresponent autorització, la qual cosa suposa dissociar esta competència dels ens que gestionen les xarxes de conducció d'aigües residuals en què es produeixen estos abocaments. Esta dissociació és una situació clarament anòmala, perquè resulta evident que només ha d'atorgar l'autorització d'abocament l'entitat que disposa dels elements tècnics i fàctics indispensables per a fer viable el seu seguiment i control, i garantir la seua adequació a la normativa aplicable, és a dir, l'entitat a què correspon la funció de sanejament de les aigües en què l'abocament es produeix. Per això, per a garantir la correcta actuació administrativa en un tema tan sensible com és la qualitat de les aigües, les dos actuacions, l'autorització d'abocament i la gestió de les conduccions en què el dit abocament es produeix, han de ser competència d'un únic ens.

No cal mantindre esta competència en l'àmbit dels organismes de conca, ja que estos no tenen la informació requerida per a emetre les dites autoritzacions, ja que no gestionen les xarxes de conducció de les aigües en què estos abocaments es produeixen. Per tant, l'atorgament d'autoritzacions en estes condicions revestiria un alt grau d'irresponsabilitat i podria repercutir negativament en les xarxes gestionades per altres administracions i, en última instància, en l'adequat control de la qualitat de les aigües. A més, es produiria la paralització o el col·lapse en l'emissió de les autoritzacions corresponents als abocaments indirectes a les aigües superficials, alhora que, d'acord amb el que estableix la Llei d'Aigües, qualsevol abocament, per xicotet que siga, requereix l'autorització administrativa, sense distingir si la seua destinació és el clavegueram o el domini públic hidràulic; per la qual cosa, si no s'atorga novament esta competència a les entitats locals, els organismes de conca hauran de tramitar les autoritzacions corresponents a tots els abocaments procedents d'indústries, comerços, etc., dels més de huit mil municipis existents a Espanya, sense disposar dels mitjans necessaris per a fer-ho, per tractar-se d'una situació completament imprevista. Es generaria amb això el risc, bé que les instal·lacions productores de substàncies contaminants destinades a ser abocades legalment hagen d'interrompre la seua activitat de producció o es vegeu condicionades per la impossibilitat d'abocar al domini públic hidràulic, bé que es produïsquen abocaments no autoritzats davant de la incapacitat de l'Administració per a tramitar les sol·licituds d'abocament formulades.

En la línia de l'exposició material de la necessitat, la norma efectuada fins al moment, pertoca a continuació ressaltar convenientment el caràcter extraordinari i urgent del projecte, a fi d'acreditar el compliment dels requisits exigits per l'article 86 de la Constitució.

En primer lloc, cal subratllar el caràcter imprevisible de la situació, ja que de cap manera era possible anticipar el sentit de la resolució judicial que ha donat lloc a esta. En segon lloc, la necessitat de restablir la situació competencial alterada per la referida sentència no pot qualificar-se d'ordinària. No es tracta en este cas de l'aprovació d'una norma innovadora des del punt de vista jurídic i material, sinó, al contrari, de restablir un règim de funcionament que, de manera sobtada i inopinada, ha sigut suprimit per una resolució jurisdiccional. Per tant, la necessitat a què es pretén fer front revist un caràcter extraordinari, perquè esta s'ha posat de manifest de manera imprevisible i requereix una solució atípica i específica, com és l'immediat restabliment del repartiment

competencial que resulta adequat a les funcions que tenen atribuïdes les distintes Administracions Públiques afectades.

Finalment, la urgència de la necessitat sorgida es desprén sense esforç de l'exposició material que antecedeix. El període de tramitació d'una disposició legal ordinària provocaria que la situació descrita s'agreujara considerablement, la qual cosa donaria lloc a dos possibilitats d'actuació igualment indesitjables: bé a l'atorgament irresponsable de les autoritzacions d'abocament per òrgans que no disposen de la informació ni de la capacitat de control de l'activitat autoritzada, bé la paralització de l'activitat administrativa d'atorgament d'autoritzacions fins a l'aprovació de la corresponent norma legal ordinària, amb les extraordinàriament negatives repercussions que la dita opció comporta per a l'activitat de multitud d'empreses que aboquen a les xarxes de col·lectors municipals.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta de la ministra de Medi Ambient i amb la deliberació prèvia del Consell de ministres en la reunió del dia 13 d'abril del 2007,

DISPOSE:

Article únic. *Modificació del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

S'introduïx un nou apartat 2 en l'article 101 del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, amb la redacció següent:

«2. Les autoritzacions d'abocament correspondran a l'Administració hidràulica competent, excepte en els casos d'abocaments efectuats en qualsevol punt de la xarxa de clavegueram o de col·lectors gestionats per les Administracions autonòmiques o locals o per entitats que en depenguen, en els quals l'autorització correspondrà a l'òrgan autonòmic o local competent.»

Els actuals apartats 2, 3 i 4 de l'esmentat article 101 es convertixen respectivament en els apartats 3, 4 i 5.

Disposició transitòria única. *Autoritzacions en tramitació pels Organismes de conca.*

Les sol·licituds d'autoritzacions d'abocament que, d'acord amb l'article únic d'este Reial Decret Llei, corresponga emetre a les Administracions autonòmiques i locals o a entitats que en depenguen i es troben en tramitació en els Organismes de conca, seran resoltes per aquelles.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Este Reial Decret Llei es dicta a l'empara dels títols competencials establits en l'article 149.1.22a i 23a de la Constitució, que atribuïxen respectivament a l'Estat competències exclusives en legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discórreguen per més d'una Comunitat Autònoma i en legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

El present Reial Decret Llei entrarà en vigor el mateix dia que es publique en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 13 d'abril de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

8444 *LLEI ORGÀNICA 5/2007, de 20 d'abril, de Reforma de l'Estatut d'Autonomia d'Aragó.* («BOE» 97, de 23-4-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aragó, nacionalitat històrica, exercix el seu dret a l'autonomia a l'empara de la Constitució Espanyola. Les seues institucions d'autogovern fonamenten la seua actuació en el respecte a la llei, la llibertat, la justícia i els valors democràtics.

El Regne d'Aragó és la referència d'una llarga història del poble aragonés que durant segles va donar nom i va contribuir a l'expansió de la Corona d'Aragó. Senyal d'identitat de la seua història és el dret foral, que es fonamenta en drets originaris i és fidel reflex dels valors aragonesos de pacte, lleialtat i llibertat. Este caràcter foral va tindre reflex en la Compilació del segle XIII, en l'anomenat Compromís de Casp de 1412 i en la identificació de les seues llibertats en el Justícia d'Aragó.

Este estatut incorpora disposicions que aprofundixen i perfeccionen els instruments d'autogovern, millora el funcionament institucional, acull drets dels aragonesos que queden així millor protegits, amplia i consolida espais competencials i s'obri a nous horitzons com el de la seua vocació europea, associada a la seua tradicional voluntat de superar fronteres.

El present estatut situa Aragó en el lloc que, com a nacionalitat històrica, li correspon dins d'Espanya i, a través d'esta, la seua pertinença a la Unió Europea, i dota la Comunitat Autònoma dels instruments precisos per a continuar fent realitat el progrés social, cultural i econòmic dels hòmens i dones que viuen i treballen a Aragó, compromentent els seus poders públics en la promoció i defensa de la democràcia.

Per tot això, el poble aragonés, representat per les Corts d'Aragó, ha proposat, i les Corts Generals, respectant la voluntat popular aragonesa, han aprovat el present estatut d'autonomia, que reemplaça l'aprovat mitjançant una Llei Orgànica 8/1982, de 10 d'agost, amb les seues modificacions posteriors.

TÍTOL PRELIMINAR

Article 1. *L'autogovern d'Aragó.*

1. Aragó, nacionalitat històrica, exercix el seu autogovern d'acord amb el present estatut, en l'exercici del dret a l'autonomia que la Constitució reconeix i garantix a tota nacionalitat.

2. Els poders de la Comunitat Autònoma d'Aragó emanen del poble aragonés i de la Constitució.

3. La Comunitat Autònoma d'Aragó, dins del sistema constitucional espanyol, té per la seua història una identitat pròpia en virtut de les seues institucions tradicionals, el dret foral i la seua cultura.

Article 2. *Territori.*

El territori de la Comunitat Autònoma es correspon amb l'històric d'Aragó, i comprén el dels municipis, comarques i províncies d'Osca, Terol i Saragossa.